

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010494
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3816010494.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému F. U. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 18. novembra 2020 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn.3T/115/2016 zo dňa 29. januára 2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn.3T/115/2016 zo dňa 29. januára 2020 v spojení s opravným uznesením, sp.zn.3T/115/2016 zo dňa 05. mája 2020 bol obžalovaný F. U. (ďalej len „obžalovaný“) oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v presne nezistený deň v mesiaci jún 2012 sa v presne nestotožnenom bare, pravdepodobne s názvom „No N.“ v Q. U., okres T., po telefonickom dohovore stretol s poškodeným K. A., ktorého pod hrozbou podpálenia motorového vozidla značky Audi A8 3.0 evidenčné číslo M.-XXX DY, ktorého držiteľom je K. A., konateľ a majiteľ spoločnosti C. s.r.o., M. a ktorého hodnota bola 12.000 eur nútil, aby mu zaplatil sumu vo výške 10.000 eur, ak chce vrátiť uvedené motorové vozidlo, pričom motorové vozidlo K. A. požičal F. U. v presne nezistený deň v mesiaci marec 2012 na dobu dvoch mesiacov, následne poškodeného K. A. viackrát telefonicky na telefónnych číslach XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX, ako aj pri osobných stretnutiach od júna roku 2012 a naposledy dňa 14.08.2012 v Obci U., okres M., pred rodinným domom XXX nútil, aby mu zaplatil sumu vo výške od 9.500 eur do 11.500 eur pokiaľ chce, aby mu bolo vrátené osobné motorové vozidlo značky Audi A8 3.0 evidenčné číslo M.-XXX DY, inak mu bude podpálené, pričom uvedené motorové vozidlo minimálne od júna 2012 do 30. augusta 2012 neoprávnene bez súhlasu majiteľa vozidla užíval, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote ho napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátor“) v neprospech obžalovaného, proti výroku o oslobodení spod obžaloby.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že s rozhodnutím súdu o oslobodení obžalovaného podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku sa nestotožňuje. Domnieva sa, že predmetný skutok sa stal, je trestným činom a obžalovaný sa predmetného trestného činu dopustil. Skutočnosť, že skutok sa stal a dopustil sa ho obžalovaný je jednoznačne preukázaná výpoveďami poškodeného K. A., svedka T. A., svedka Y. F. a svedkyne X. A., pričom má za to, že tieto dôkazy sú dôkazmi priamymi, preukazujúcimi podstatu daného skutku a to, že obžalovaný F. U. použil hrozbu podpálenia daného motorového vozidla za účelom vynútenia finančnej hotovosti od poškodeného K. A.. Nestotožňuje

sa so závermi súdu uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku a teda, že rozhodné dôkazy neusvedčujú, že sa stal skutok, pre ktorý bola na osobu obžalovaného podaná obžaloba, teda že sa obžalovaný mal poškodenému vyhrážať zabitím. V prvom rade uvádza, že je skutočne pravdou, že rozhodné dôkazy neusvedčujú, že sa obžalovaný F. U. mal poškodenému vyhrážať zabitím. Tu však poukazuje na zásadný omyl súdu, nakoľko vyhrážanie zabitím sa ani nepreukazovalo, vyhrážanie zabitím nebolo súčasťou skutku, keďže súčasťou skutku bolo vyhrážanie sa podpálením motorového vozidla, a toto konanie obžalovaného rozhodné dôkazy jednoznačne preukazujú. Inak povedané, prvostupňový súd sa zmylil, keď na podklade rozhodných dôkazov hodnotil, či došlo zo strany obžalovaného ku konaniu spočívajúcemu vo vyhrážaní sa zabitím. Z výsluchu poškodeného tak z prípravného ako i zo súdneho konania jednoznačne vyplýva, že obžalovaný pod hrozbou podpálenia motorového vozidla žiadal od neho finančnú

hotovosť. Vyššie uvedené priamo potvrdzuje i výpoveď svedka Y. F., ktorý sa vyjadril predovšetkým tak, že bol pri telefonáte, keď poškodený telefonoval obžalovanému, poškodený mal zapnutý hlasitý odposluch, vtedy obžalovaný vravel, že ak chce poškodený auto, tak mu musí zaplatiť 10.000 Eur a ak tú sumu nezaplatí, tak svoje auto neuvidí. Bol ešte raz svedkom v aute, ako obžalovaný telefonoval poškodenému a obžalovaný hovoril to isté. Spochybňovanie predmetnej výpovede (predovšetkým čo sa týka jeho výpovede ohľadne podstaty skutku) zo strany prvostupňového súdu považuje za neopodstatnenú, nakoľko uvedené nepotvrdzuje len výpoveď poškodeného, ale i výpoveď svedka T. A., ktorý taktiež uviedol, že obžalovaný nechcel poškodenému motorové vozidlo vrátiť, že mu ho vráti, ak mu dá peniaze. Rovnako poukazuje i na ďalšie dôkazy uvedené v obžalobe. Čo sa týka posudzovania vierohodnosti vykonaných dôkazov má za to, že práve výpovede svedkov S. a A., o ktoré sa súd opiera, sú nevieryhodné, nakoľko títo svedkovia mali participovať pri konaní obžalovaného dňa 14.08.2012 v obci U.. V závere uvádza, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd sa venoval v značnom rozsahu otázke, či si obžalovaný motorové vozidlo kúpil alebo požičal, vyriešenie ktorej považuje za irelevantné, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný mal poškodeného nútiť, aby mu dal finančné prostriedky a to pod hrozbou podpálenia jeho motorového vozidla. Má za to, že súd nesprávne vyhodnotil dôkaznú situáciu, pričom obžalovaný je usvedčovaný minimálne vyššie uvedenými dôkazmi a v danom prípade je daná „ucelená reťaz dôkazov“ preukazujúcich skutočnosť, že predmetný skutok sa stal a spáchal ho obvinený. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti navrhuje Krajskému súdu v Trenčíne, aby v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a § 322 ods. 1 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Prievidzi a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby vo veci rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Vo svojom vyjadrení uviedol, že nesúhlasí s obsahom odvolania prokurátora, pretože vychádza z jednostranného, subjektívneho a nesprávneho vyhodnotenia dôkazného stavu. Nestotožňuje sa s názorom prokurátora, v ktorom vytýka súdu, že sa venoval v značnom rozsahu otázke, či si obžalovaný motorové vozidlo kúpil alebo požičal. Ide o nesprávny názor, nakoľko z obžaloby vyplýva, že motorové vozidlo mal poškodený požičať obžalovanému U. a tento ho mal neoprávnene používať po dobu troch mesiacov. Z výsluchov svedkov jednoznačne vyplynulo, že motorové vozidlo poškodený A. nikdy obžalovanému U. nepožičal. Naopak motorové vozidlo obžalovanému predal svedok F. a za toto bol Okresný súdom v Prievidzi odsúdený pre trestný čin sprenevery. Svedok F. vypovedal iba v prípravnom konaní, účasti na hlavnom pojednávaní sa vyhýbal a ani raz sa ho nezúčastnil, čo odôvodňoval svojim zdravotným stavom. Treba však uviesť, že výsluchmi svedkov bolo preukázané, že vozidlo od F. v dobrej viere zakúpil obžalovaný U. a do opravy havarovaného vozidla investoval cca 12.000 Eur. Je iste nelogické, že by sa bol obžalovaný U. vyhrážal podpálením toho vozidla, do ktorého opravy investoval viac ako 12.000 Eur. Bolo preukázané, že pri stretnutí poškodeného A. s obžalovaným U. sa hovorilo o možnosti vozidlo vrátiť poškodeného za podmienok, ktoré vzájomne dohodli, teda že U. chce späť finančnú hotovosť, ktorú zaplatil F. a čo investoval do vozidla. Nakoniec ani poškodený na hlavnom pojednávaní nepotvrdil vo svojej výpovedi vyhrážky podpálením auta a tak prinútenie vyplatiť peniaze. Stretnutie v bare „No N.“ v Q. U. popísali viacerí svedkovia (Z., Y., ale aj syn poškodeného) ako nekonfliktné, bežné. Z dôkazov zabezpečených v súdnom spise vyplýva, že poškodený A. už pri podávaní trestného oznámenia uvádzal vedome nepravdivé skutočnosti (napr. popis požičania vozidla, spôsob opravy vozidla a iné) a do spisu predložil dôkaz, o ktorom vedel, že je falšovaný, za čo je aj trestne stíhaný OČTK. Je toho názoru, že súd správne vyhodnotil dôkaznú situáciu a jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovaného U. spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku je zákonné a správne. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam navrhuje, aby Krajský súd Trenčín odvolanie

Okresnej prokuratúry Prievidza, sp. zn. 2 Pv 17/2017 zo dňa 07.05.2020 podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Ku vyjadreniu obžalovaného k odvolaniu prokurátora sa následne už prokurátor písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného a obžalovaný na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a v súlade so zásadou „in dubio pro reo“.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 15. júna 2020, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 18. novembra 2020. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel po rozsiahlom dokazovaní ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpoveď obžalovaného, o výpoveď svedka-poškodeného K. A., o výpovede svedkov T. A., E. R., E. A., C. U., Y. L., Y. A., Y. S., T. Y., R. Z., N. H., Y. M., Y. S., o výpovede svedkov Y. F., T. M., A. A., T. V., R. V., H. T., R. A., C. A., Y. A., E. U., A. F., ktoré boli z prípravného konania so súhlasom obžalovaného a prokurátora na hlavnom pojednávaní oboznámené ich prečítaním, o znalecké posudky z prípravného konania, ktoré boli na hlavnom pojednávaní oboznámené so súhlasom obžalovaného a prokurátora ako aj oboznámením sa s relevantnými listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal a na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedených v napadnutom rozsudku. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby Okresnej prokuratúry Prievidza č.2Pv/654/12/3307-298 zo dňa 12.08.2016. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania, a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Okresný súd správne dospel k záveru, že sa nepodarilo dokázať, že predmetný skutok sa stal, a teda jednoznačne a bez relevantných pochybností preukázať, že obžalovaný iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a spôsobil tým väčšiu škodu a neoprávnene používal cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené a skutok spáchal vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty.

Odvolací súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že prokurátor neuniesol dôkazné bremeno, ktorým by jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností bolo v konaní preukázané, že predmetný skutok spáchal obžalovaný. Okresný súd z vykonaného dokazovania správne zistil, že obžalovaného podľa obžaloby zo spáchania trestnej činnosti mali usvedčovať svojimi výpoveďami svedok-poškodený K. A., svedok Y. F., svedok T. A. (syn poškodeného) a svedkyňa X. A. (manželka poškodeného). Okresný súd po vyhodnotení týchto rozhodných dôkazov správne ustálil, že ani z jedného tohto dôkazu ako ani z výpovede poškodeného jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností nevyplýva, že by sa stal skutok, tak ako mu je kladené obžalobou za vinu. Poškodený a ani žiadna iná osoba nevedela presne uviesť použitie slov obžalovaným, či už pri telefonátoch alebo pri stretnutiach obžalovaného s poškodeným v bare No N. v Q. U.. Pokiaľ ide o stretnutie obžalovaného s poškodeným v bare No N., ani z výpovedí

svedkov T. A. (syna poškodeného) a R. Z. nevyplývalo, že by obžalovaný použil voči poškodenému nejaké vyhrážky, a že by z nich vyplynul strach poškodeného. Svedkovia T. A. a R. Z. vypovedali, že sa jednalo o bežné stretnutie, pri ktorom sa nevyskytol žiadny konflikt. Poškodený bol po tomto stretnutí skôr nahnevany. Pokiaľ ide o stretnutie v mieste bydliska poškodeného, sám poškodený ako aj jeho manželka svedkyňa X. A., obžalovaný a aj svedkovia S. a A. potvrdili, že k stretnutiu obžalovaného s poškodeným v mieste bydliska došlo, no pri tomto stretnutí taktiež neboli obžalovaným použité žiadne vyhrážky, ani iné hrubé správanie. Ak boli použité určité vulgarizmy, tak tieto uviedli svedkovia a pokiaľ ide o ich zbrane pri sebe (v legálnej držbe), tak mali ich pri sebe ako kedykoľvek predtým, o čom však poškodený aj z predchádzajúcej známosti s nimi vedomosť mal. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný sa pri týchto stretnutiach s poškodeným rozprával o skutočnostiach viažucich sa k vráteniu vozidla značky Audi A8. Okresný súd v predmetnej trestnej veci taktiež správne ustálil, že vo vzťahu k vozidlu značky Audi A8 bol poškodeným práve obžalovaný, ktorého v súvislosti s jeho predajom podviedol svedok Y. F.. Táto skutočnosť vyplynula z výsluchu obžalovaného, z výsluchov svedkov a z listinných dôkazov, na ktoré okresný súd správne poukázal. Okresný súd správne vyhodnotil výpoveď obžalovaného ako hodnovernú. Obžalovaný vypovedal, že si uvedené vozidlo od poškodeného nepožičal, ale bol v tom, že je dobromyseľným vlastníkom predmetného vozidla a ako taký aj vo vzťahu k nemu konal. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že vozidlo Audi A8, ktoré bolo v dobrej vôli ako od vlastníka kúpené obžalovaným od svedka Y. F. bolo havarované, nepojazdné, v takom stave privezené obžalovaným do servisu a dané ním na opravu, ktorá bola obžalovaným financovaná. Okrem opravy aj ostatné úpravy na vozidle boli financované obžalovaným. Senát odvolacieho súdu v tejto súvislosti dodáva, že by bolo nelogické a nepochopiteľné, aby obžalovaný investoval do opravy a úpravy vozidla nemalé finančné prostriedky v prípade, že by mu bolo toto vozidlo vypožičané a neniesol by zodpovednosť za jeho poškodenie (v podstate by investoval do cudzieho vozidla). Pokiaľ ide o výpoveď svedka Y. F., tak tento vo svojej výpovedi poprel, že by on mal voči obžalovanému nejaké podlžnosti a že by obžalovaný žiadal vyplatenie nejakých súm. Svedok Y. F. tvrdil, že on vozidlo obžalovanému neodovzdával, ale dával mu ho sám poškodený, vozidlo bolo opravené po dopravnej nehode, ktorá sa stala v čase, kedy vozidlo používal on. Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bola však pravdivosť výpovede svedka Y. F. vyvrátená, keď sám poškodený vypovedal, že vozidlo mal svedok Y. F. a od neho išlo k obžalovanému (on opravu vozidla nevykonal). Okresný súd správne vyhodnotil výpoveď svedka Y. F. ako nevierohodnú a nepravdivú. Pri hodnotení jeho výpovede okresný súd správne prihliadol i na uznesenie Okresného súdu Prievidza, sp.zn.3T/177/2016 zo dňa 27.01.2017 (právoplatnosť nadobudlo dňa 10.03.2017), ktorým bolo podľa § 290 ods. 1 Tr. por., § 281 ods. 2 Tr. por. s použitím § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zastavené trestné stíhanie obvineného Y. F. (pre neúčelnosť) pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorý skutok sa týka práve predaja osobného motorového vozidla Audi A8, EČ: M.-XXX DY obžalovanému práve v rozhodnom období pred Veľkou nocou roku 2012, pričom pri predaji obžalovanému uviedol, že vozidlo je majetkom spoločnosti z M., v ktorej je tichým spoločníkom, čo nebola pravda, keďže vlastníkom vozidla bola spoločnosť C. s.r.o., ktorej jediným vlastníkom a konateľom bol K. A. (viď. uznesenie založené na č.l.1799 až 1801 spisu). V súvislosti s hodnotením výpovede svedka Y. F. okresný súd správne prihliadol aj na rozhodnutie Okresného súdu Topoľčany, sp.zn.5C/210/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre, sp.zn.7Co/262/2014 (viď. č.l.1361 až 1374 spisu), z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol voči svedkovi Y. F. úspešný vo veci o zaplatenie sumy z predaja predmetného vozidla, ktoré mal svedok Y. F. nekalo predat' obžalovanému. Pokiaľ ide o poškodeného K. A., tak tento v konaní predložil dôkaz, ktorý bol vyhodnotený ako falošný, pričom na základe toho dôkazu malo byť preukázané vykonanie opravy vozidla poškodeným. Poškodený však vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že tieto doklady v konaní predložil zrejme omylom, aj keď oprava, ani platba za ňu neprebehla. Voči poškodenému je v tejto súvislosti vedené trestné stíhanie. Táto okolnosť výpoveď poškodeného, pokiaľ ide o hodnovernosť jeho výpovede významným spôsobom spochybnila. Odvolací súd aj napriek tejto skutočnosti pripomína, že poškodený na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi nepotvrdil vyhrážky zo strany obžalovaného podpálením auta a jeho prinútenie vyplatiť peniaze.

K námietke prokurátora, že okresný súd v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku (v časti zdôvodnenia) uviedol, že „sa obžalovaný mal poškodenému vyhrážať zabitím“, odvolací súd konštatuje, že ide o zrejmu nesprávnosť okresného súdu (v úvode na strane 10 písomného vyhotovenia rozsudku), ktorá však nemá vplyv na správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku. Na strane 11 v prvom odseku okresný súd správne uvádza „vyhrážky podpálením auta“, pričom „vyhrážky podpálením auta“ vyplývajú z ostatného obsahu písomného vyhodnotenia napadnutého rozsudku ako aj zo samotného spisového materiálu.

Pokiaľ ide o ďalšie námietky odvolania prokurátora, tak tieto v svojej podstate smerujú do iného hodnotenia dôkazov ako ich vyhodnotil okresný súd. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd správne vyhodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a svoj záver o oslobodení obžalovaného spod obžaloby dostatočne zdôvodnil. Odvolací súd sa so zisteniami a závermi okresného súdu v celom rozsahu stotožnil, okresný súd po rozsiahlom a dôkladnom vykonanom dokazovaní správne a náležite zistil skutkový stav veci, pričom sa správne vysporiadal i s obhajobnými tvrdeniami obžalovaného.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako okresný súd a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora, ktoré vo svojej podstate sú opakovaním námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci kontradiktórnym spôsobom vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Odvolací súd v predmetnej trestnej veci nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a o treste odňatia slobody v neprospech obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci, zákonne a vecne správne, preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.